

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี*

TITLE POLITICAL COMMUNICATION OF LOCAL POLITICIAN AFFECTING LOCAL VOTING RIGHT OF POLICE OFFICERS IN PATHUMTHANI PROVINCE

ชยพงศ์ มัธยมนันท์¹, ธนกฤต โพธิ์เงิน² และ วิทยา สุจริตนารักษ์³

Chaiyapong Mathayomnan¹, Thanakrit Phoengurn² and Witthaya Sujarithanarak³

¹⁻³มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻³ Pathumthani University, Thailand

Corresponding author E-mail: Dr_thanakrit@hotmail.com

Received 23 April 2024; Revised 19 June 2024; Accepted 20 June 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น 2) วิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น 3) เสนอแนวทางการการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี เป็นวิจัยแบบผสมวิธี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 11,797 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน ได้ จำนวน 317 คน สัมภาษณ์ ผู้กำกับ รองผู้กำกับ สารวัตร จำนวน 15 ท่าน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่เป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์และนำข้อมูลคุณภาพมาวิเคราะห์สรุปเนื้อหา สถิติที่ใช้ได้แก่ แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

* ชยพงศ์ มัธยมนันท์, ธนกฤต โพธิ์เงิน และ วิทยา สุจริตนารักษ์. (2567). การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 4(3), 1-23.

Chaiyapong Mathayomnan, Thanakrit Phoengurn and Witthaya Sujarithanarak. (2024). Title Political Communication of Local Politician Affecting Local Voting Right of Police Officers in Pathumthani Province. Journal of Political Science Mahamakut Buddhist University, 4(3), 1-23.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jpsmbu/index>

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมก่อนการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านมูลเหตุจูงใจในการเลือกตั้งและด้านการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ตามลำดับ 2) ผลการวิเคราะห์ การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น พบว่า ตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ส่งสาร ด้านสาร ด้านผู้รับสาร และด้านปฏิกริยา ร่วมกันพยากรณ์ การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 49.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) แนวทางการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ต้องเน้นการสื่อสารเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการพัฒนาระบบการเลือกตั้งให้มีประสิทธิภาพและสะดวกในการใช้สิทธิและจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

Abstract

The objectives of this research were 1) to study level of political communication of local politician affecting local voting right, 2) to analyze political communication of local politician affecting local voting right, and 3) to present local voting rights guideline of police officers in Pathumthani province. This research was mixed methodology. The conceptual framework of the research was applied from Mrian McNair' study. The population consisted of 11,797 police officers in Pathumthani province. The samples were 317 police officers determined by Krejcie & Morgan 's table and interviewed 15 superintendents, deputy superintendents and inspectors. The instruments used in this research were a 5-rating scale questionnaire, and interview form and content summarize. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple Regression Analysis.

The research results revealed that 1) level of political communication of local politician as a whole was at a moderate level. When considering each aspect from high to low found that pre behavior to exercising voting rights was at a much level and election motivation aspect and election voting decision-making aspect were moderate level respectively. 2) The analysis results on political communication of local politician found that 4 variables; the sender, the message, the receiver, and the reaction that predicted exercising local voting rights of police officers in Pathumthani province at 49.40 % with statistically significant level of .01. 3) Local voting rights guideline of police officers in Pathumthani province must focus on communicating content related to needs, develop the election system to be efficient and convenient in exercising rights and organize a training project on information analysis.

Keywords: Political communication, Local politician, Exercising local voting right, Police officers in Pathumthani Province

บทนำ

การปกครองแบบประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิมีเสียงในการปกครองประเทศผ่านการเลือกผู้แทนเข้ามาบริหารบ้านเมือง เป็นการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถพิจารณาได้จากรัฐบาล การเลือกตั้ง และการปกครองโดยเสียงข้างมาก ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการเลือกตั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเสนอตัวเข้ารับใช้ส่วนรวมโดยการรับสมัครเลือกตั้ง และเปิดโอกาสให้ ประชาชนใช้สิทธิในการที่จะเลือกบุคคลที่ตนต้องการให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้ใช้สิทธิเป็นปาก เป็นเสียงแทนตนในสภา ในระบอบประชาธิปไตยนั้นการมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอต้องมีหลักประกันในการใช้สิทธินั้นด้วยว่า สามารถใช้ได้อย่างเสรี เต็มที่ และมีโอกาส เลือกสรร ตัวบุคคลที่ต้องการจริง ๆ คือ ต้องเป็นการลงคะแนนลับ (Secret Ballot)

การปกครองที่เป็นประชาธิปไตย คือ รูปการณปกครองที่ยึดอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนไม่ว่าจะเป็นระบบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี (Presidential Democracy) หรือ

แบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) ถ้าอำนาจสูงสุดในการกำหนดการปกครองอยู่ที่ประชาชนแล้วก็เป็น การปกครองแบบประชาธิปไตยทั้งสิ้น ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้น จำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญ แบบลายลักษณ์อักษรหรือไม่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ เพราะประชาธิปไตย คือการปกครอง โดยกฎหมาย (Rule by law) อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเพียงกติกาการปกครองไม่ใช่ เครื่องหมายแสดงความเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการที่ประเทศใดมีรัฐธรรมนูญจึงมิได้ หมายความว่ารูปแบบการปกครองของประเทศนั้นเป็นประชาธิปไตยเพราะบางประเทศ เช่น สหภาพโซเวียต สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีระบบการปกครองแบบเบ็ดเสร็จต่างก็มีรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับประเทศเสรีนิยมอื่น ๆ เหมือนกันการที่จะพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประชาธิปไตยหรือไม่จึงต้องดูว่ารัฐธรรมนูญของประเทศนั้นกำหนดให้ประชาชนเป็นเจ้าของ อธิปไตยหรือไม่

การเลือกตั้งเป็นวิธีที่ดีที่สุดหรือเลวน้อยที่สุดที่จะให้คนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมหรือบทบาทในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตยที่ถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนแต่ประชาชนทุกคนไม่อาจที่จะมีส่วนร่วมโดยตรงทั้งหมดเพราะแต่ละชาติแต่ละรัฐมีจำนวนประชากร มากเกินกว่าที่จะดำเนินการแบบประชาธิปไตยโดยตรงได้ จึงต้องกำหนดให้มีการเลือกผู้แทนราษฎร จำนวนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทนตน การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสรรหาผู้ปกครองหรือรัฐบาลโดยสันติวิธี และมีคุณประโยชน์สองประการ คือ ประการแรกสร้างความชอบธรรมให้กับอำนาจ รัฐบาลหรือ ผู้ปกครองที่มาจากการเลือกตั้งสามารถกระทำการต่าง ๆ ในนามประชาชน ได้อย่างเต็มที่ และมี ประสิทธิภาพเพราะได้รับอำนาจโดยความยินยอมจากประชาชน และประการต่อมาเป็นกลไกแห่งการสืบทอดอำนาจโดยสันติ การเลือกตั้งแต่ละครั้งอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรี หรือ เปลี่ยนกลุ่มการเมืองที่เข้าทำหน้าที่เป็นรัฐบาลแต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผลของการเลือกตั้งย่อมเป็นการเปลี่ยนตามครรลองและกระบวนการที่รัฐธรรมนูญกำหนด เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี ไม่ทำให้เกิดปัญหาหรือวิกฤตการณ์ใด ๆ เกิดขึ้น

การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับระบอบประชาธิปไตยในประเทศประชาธิปไตยการเลือกตั้งต้องมีสมำเสมอเพื่อเป็นหลักประกันให้รัฐบาลปกครองเพื่อประชาชน หรือเพื่อให้ประชาชน มีโอกาสเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองในกรณีที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกตั้งเป็น เครื่องมือสำคัญของประชาชนที่จะลิขิตอนาคตของประเทศและยืนยันหลักการ “อำนาจอธิปไตย เป็นของประชาชน” ผู้ปกครองผูกพันอยู่กับราษฎรหรือผู้ถูกปกครองก็ด้วยการเลือกตั้ง ในระบอบประชาธิปไตยนั้นประชาชนจะได้รับความสำคัญจากผู้ปกครองเสมอ

เพราะผู้ปกครองจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนเสมอไม่งั้นแล้วจะไม่ได้รับเลือกตั้ง การเยี่ยมนิเอนพบปะรับฟังทุกขัสนของราษฎร จึงเป็นกิจวัตรประจำที่นักการเมืองในระบอบประชาธิปไตยต้องปฏิบัติ อย่างไร ก็ตามปัจจุบันนี้การเลือกตั้งถูกยอมรับว่าเป็นสากลแม้ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเบ็ดเสร็จ (Totalitarianiam) ก็ยังใช้การเลือกตั้งเป็นการหยั่งเสียงประชาชนหรือรวบรวมกำลังสนับสนุนจากประชาชน ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบประชาธิปไตยให้มีประสิทธิภาพ

ในช่วงที่ผ่านมาพบว่าระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจจากสถิติการเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี พบว่าข้าราชการตำรวจมีอัตราการไปใช้สิทธิเลือกตั้งต่ำ เมื่อเทียบกับประชาชนทั่วไป สาเหตุหลักมาจากข้าราชการตำรวจ มีภาระงานหนัก ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเลือกตั้งท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการเลือกตั้งท้องถิ่น

นักการเมืองท้องถิ่น มีกลยุทธ์การสื่อสารที่จำกัด เน้นการสื่อสารแบบดั้งเดิม เช่น ปราศรย แจกใบปลิว ขาดการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ เนื้อหาการสื่อสารไม่ดึงดูด ไม่ตรงกับความต้องการของข้าราชการตำรวจ และในช่วงที่ผ่านมาการสื่อสารทางการเมืองถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในทางการเมืองตั้งแต่สมัยกรีกโบราณในรูปของวาทวิทยา ในงานเขียนเรื่อง Apologia ของ Plato ได้แสดงให้เห็นถึงถ้อยคำ ของ Socrates ที่กล่าวตอบโต้ศาลแห่งนครรัฐเอเธนส์ในการกล่าวแก้ให้ตนเองพ้นผิดจากข้อกล่าวหา ว่ากระทำการยุยงปลุกปั่นเยาวชนให้หลงผิดและสร้างความคิดอันวิปริตขึ้นในสังคม (Irony) การใช้ ถ้อยคำที่เลือกสรรในการสั่งสอนกล่าวแก้และตอบโต้ทางการเมืองอาจเป็นการสื่อสารทางการเมืองที่มีข้อจำกัดจากเทคโนโลยีทางการสื่อสารในอดีตแต่เป้าหมายของการสื่อสารมิได้ผิดแผกแตกต่างไป จากเป้าหมายของการสื่อสารในปัจจุบันสำหรับการสื่อสาร มีความสำคัญต่อมนุษย์ทุกคนโดยมนุษย์ จะทำการสื่อสารกันตลอดเวลาเพื่อถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนแสวงหาข้อมูลข่าวสารประกอบอาชีพการตัดสินใจ หรือเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับการ สื่อสารเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การพูดการจูงใจ และการกระทำในทางการเมืองทุกสิ่งทุกอย่าง ในทางการเมืองคือ การสื่อสารหน้าที่ที่กระทำทั้งหมดในระบบการเมือง สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการนำเสนอข่าวสารที่เป็นจริงเพราะทั้งการเมืองและการสื่อสารต่างก็มีอิทธิพลต่อกัน ตลอดจนสื่อมวลชนยังมีบทบาทในการสื่อสารทางการเมือง (Political communication) อย่างไรก็ตามในทุกวันนี้การพัฒนาการความคิดทางการเมืองเป็นหัวใจสำคัญของการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นสถาบันหนึ่งของสังคมมีบทบาทหน้าที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการปลูกฝังและพัฒนาความคิดทางการเมืองที่ถูกต้องของประชาชน การรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนเปรียบเสมือนการสร้างมโน ภาพภายนอกให้เกิดขึ้นในสมองของผู้รับสาร หากผู้รับสารเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน การปกครองระบอบเสรีประชาธิปไตยคือการปกครองที่ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านระบบการเลือกตั้ง อีกทั้งยังให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในการชุมนุมหรือ เคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการตามข้อเรียกร้องของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย

การสื่อสารทางการเมืองเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากระบบการปกครองประชาธิปไตยแบบผู้แทนโดยประชาชนเลือกผู้แทนขึ้นทำหน้าที่แทนตน นั้นยังไม่สามารถสนองตอบและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจ อธิปไตยได้อย่างทั่วถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริม บทบาทของผู้แทน เพื่อให้ผู้แทนที่ทำหน้าที่แทนประชาชนได้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชนการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ใช่เฉพาะเป็นการเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทน ตนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการควบคุมตรวจสอบติดตามการทำงานของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ รวมทั้ง มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาลในนโยบาย การบริหาร ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของประชาชน

ในยุคปัจจุบันการรับข้อมูลการส่งผ่านข้อมูลหรือทำกิจกรรมจากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ นั้น ถือได้ว่าเป็นที่นิยมของผู้คนยุคใหม่อย่างมาก เหตุผลนั้นอาจจะเพราะสื่อทางออนไลน์มีความทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ต่อการรับข้อมูล หรือส่งผ่านข้อมูล ซึ่งเหตุผลเรื่องความทันสมัยและ รวดเร็วนั้น เป็นสิ่งที่เป็ผลจากการพัฒนาการในการเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยีในด้าน ต่างๆของโลก ซึ่งเทคโนโลยีมีมากมายหลายอย่างมีทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย หรืออาจมองอีกมุมคือการที่โลกพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีนั้นทำให้การสนับสนุนในวิธีการ เข้าถึงข้อมูลในแบบเก่าๆ เช่นวิทยุ หนังสือพิมพ์ มีบทบาทน้อยลงเรื่อยๆ (Joseph R. Domonick, 2011) ในขณะที่ข้อมูลทางออนไลน์เหล่านั้นมีความกว้างขวางในการที่จะเข้าถึง โดยสามารถค้นหาและเข้าถึงได้ง่าย โดยหากจะพูดถึงค่าความนิยมในการรับข้อมูลต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปของมนุษย์ว่าเปลี่ยนแปลงและมีแนวโน้มในการให้ความสำคัญกับข้อมูลใน รูปแบบใด ในกรณีนี้ผู้วิจัยจึงนำผลสำรวจข้อมูลการใช้งานสื่อออนไลน์มาเป็นแหล่งอ้างอิงใน

การศึกษานั้นคือ ข้อมูลทางสถิติที่มีการจัดทำขึ้นโดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) หรือ ETDA (เอ็ตด้า) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่จัดทำให้เห็นภาพ เห็นค่าตัวเลขชัดเจน โดยกรณีนี้จะเป็นการวัดจากกลุ่มผู้ใช้งานที่เป็นชาวไทยที่จะเป็นการวัดสถิติเปรียบเทียบการเพิ่มขึ้นของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในปี 2560 กับปี 2561 โดยสถิติในปี 2561 นั้นการใช้งานอินเทอร์เน็ตของคนไทยเพิ่มขึ้นจากปี 2560 ถึง 3 ชั่วโมง 41 นาที โดยเป็นการนับเวลาต่อหนึ่งวัน (Etda,2018) ซึ่งเราจะสังเกตได้ว่าความนิยมในการใช้งานสื่อออนไลน์ของคนไทยมีความนิยมเพิ่มขึ้น จากตัวเลขที่ได้กล่าวมาคือค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากเดิมถึงประมาณ 3 ชั่วโมง ซึ่งถ้านำมาพิจารณากับเวลาที่เราใช้ในชีวิตประจำวันนั้น ถือเป็นการใช้เวลาไปกับสื่อออนไลน์ที่เพิ่มขึ้นมาก ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นความสำคัญของสื่อออนไลน์ที่ในปัจจุบันจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร พูดคุย ถกเถียงประเด็นต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจจะมีการมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวเนื่องในความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้ประเด็น หรือข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์นี้ด้วย

จากการพัฒนาเทคโนโลยีในปัจจุบัน ได้ส่งผลต่อการพัฒนาด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงถึงกันได้ทันที ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้น เป็นสื่อที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ได้รับความนิยมมาก และถูกใช้งานด้านต่าง ๆ อย่างแพร่หลายมากขึ้นทั้งการติดต่อสื่อสารหาข้อมูลต่าง ๆ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อกระบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประเทศไทยมาก ทั้งการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักการเมือง เป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นทั้งการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การร่วมรณรงค์ในการหาเสียง และการร่วมชุมนุมทางการเมืองซึ่งปรากฏชัดเจนมากในสถานการณ์ทางการเมืองของไทยหลังการรัฐประหาร เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ที่ผ่านมามีการสร้างขบวนการสื่ออินเทอร์เน็ต การสร้างกระแสข่าวต่าง ๆ จึงเป็นวิธีการที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในทางการเมืองดังกล่าว และการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการหาเสียงของนักการเมืองในช่วงการเลือกตั้ง ปีพ.ศ. 2560

ปัญหาการมีอิทธิพลของจังหวัดปทุมธานี คือการชิงชัยทางการเมืองด้วยการหาเสียงเชิงประชาสัมพันธ์อย่างในอดีตเริ่มเบี่ยงเบนไปสู่การหาเสียงในเชิงการโฆษณาและใช้การสื่อสารการตลาดเพื่อรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของกลุ่มมาแทนที่ การหาเสียงด้วยการลงทุนจึงขยายตัวออกไปเป็นลักษณะธุรกิจการเมือง และใช้กลอุบายคล้ายคลึงกับการโฆษณาทางธุรกิจ

ผู้สมัคร รับเลือกตั้ง จึงไม่ได้แตกต่างไปจากสินค้าที่ถูกนำมาเสนอขายด้วยวิธีโดยพรรคการเมืองเป็นเสมือนบริษัทธุรกิจที่ต้องวางแผนทางการตลาดเพื่อรักษาลาตลาดของการเลือกตั้งไว้

จากที่กล่าวข้างต้นส่งผลต่อเสถียรภาพของระบบประชาธิปไตย ขัดขวางการพัฒนาของท้องถิ่นกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น เพื่อศึกษาถึงการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงสนใจวิจัย การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อวิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมและรายด้าน
3. เสนอแนวทางการพัฒนาการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานในการวิจัย

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

1. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านผู้ส่งสาร ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี
2. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านสาร ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี
3. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านสื่อ ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี
4. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านผู้รับสาร ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

5. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านปฏิกิริยา ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี mixed methods research ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ประชากรได้แก่ ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 11,797 คน (ที่มาสถิติตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี, 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 11,797 คน (ที่มาสถิติตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี, 2565) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 317 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด จำนวน 15 คน จำแนกเป็นผู้กำกับจำนวน 5 คน รองผู้กำกับ จำนวน 5 คน สารวัตร จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ เป็นต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น ประกอบด้วยเนื้อหา 5 ด้าน คือ ด้านผู้ส่งสาร ด้านสาร ด้านสื่อ ผู้รับสาร ปฏิกริยา รวมมีคำถามทั้งหมดจำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านมูลเหตุจูงใจในการเลือกตั้ง ด้านพฤติกรรมก่อนการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และด้านการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมมีคำถามทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ

คำถามเป็นคำถามเชิงบวก (positive) คือ คำถามสนับสนุน โดยแบบสอบถามขอข้อความคำถามเป็นมาตรฐานประมาณค่าของของลิเคิร์ต (Likert Scale) กำหนดน้ำหนักคะแนน (scoring) ของตัวเลือกสำหรับแบบสอบถามที่เป็นลักษณะเชิงบวก ได้ดังนี้

ปัจจัยการสื่อสารทางการเมือง	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองมากที่สุด	5	1
ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองมาก	4	2
ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองปานกลาง	3	3
ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองน้อย	2	4
ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองน้อยที่สุด	1	5
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมากที่สุด	5	1
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมาก	4	2
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นปานกลาง	3	3
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นน้อย	2	4
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นน้อยที่สุด	1	5

กำหนดวิธีการแปลความหมายของข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้ค่าเฉลี่ยของประชากรและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรและกำหนดความหมายตามขอบเขตค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน	ปัจจัยการสื่อสารทางการเมือง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง	ระดับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง	ระดับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง	ระดับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง	ระดับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง	ระดับปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองมากที่สุด
คะแนน	ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง	ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง	ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง	ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง	ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมากที่สุด

การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson productmoment correlaltion coefficient) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
0.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
0.71 - 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.51 - 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.31 - 0.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.01 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เครื่องหมาย +,- หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกทิศทางความสัมพันธ์เมื่อ

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมายเป็น - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงข้ามกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี หนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามารสร้างเป็นแบบสอบถาม

3. นำเสนอร่างแบบสอบถามให้แก่คณะกรรมการควบคุมดัชนีพันธ์ทำการตรวจสอบ

4. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการควบคุมดัชนีพันธ์ให้

คำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ทำการตรวจสอบ ประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (item objective congruence index) เป็นรายบุคคลว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ถ้าคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์	ได้ +1 คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์หรือไม่	ได้ 0 คะแนน
ถ้าคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์	ได้ -1 คะแนน

แล้วนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ได้ประเมินมารองลงในแบบวิเคราะห์ ความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและได้ให้คำแนะนำในการนำไปปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการจนได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหา โดยผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับจุดประสงค์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1 (ภาคผนวก ก) จากนั้นนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบความเที่ยงตรง (reliability)

3. การนำแบบสอบถามไปทดลอง (try out) กับข้าราชการตำรวจในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร ดังนี้

จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .87ซึ่งมีค่าสูง จึงนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ โดยวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.ขออนุญาตจัดทำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ จากกลุ่มตัวอย่างที่จะแจกแบบสอบถาม คือ ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2.ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 317 ชุด พร้อมหนังสือของคณะรัฐศาสตร์ และหนังสือขอความร่วมมือจากผู้วิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีโดยวิธีการออกพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.นำแบบสอบถามที่ได้มาพิจารณาความสมบูรณ์เรียบร้อยทำการลงรหัส นำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้
 - 2.1 การวิจัยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
 - 2.2 การวิจัยระดับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์
 - 2.3 วิเคราะห์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปในการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์จะเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์และการจดบันทึกการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐาน
 - 2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{x}$)
 - 2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation (S. D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย หรือสมการพยากรณ์การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี วิธีที่เหมาะสมที่สุดเป็นวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรพยากรณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า (Enter Method) ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ

ผลการวิจัย

1.ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = .60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน และระดับปานกลาง 2 ด้านพฤติกรรมก่อนการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = .60) รองลงมา ด้านมูลเหตุจูงใจในการเลือกตั้ง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = .69) และด้านการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = .81)

2.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยด้านผู้รับสาร (X_4) ด้านปฏิภิกิริยา (X_5) ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร (X_1) และ ปัจจัยด้านสาร (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ .313, .294, .273 และ .056 ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .494 สามารถทำนาย ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 49.40

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถเขียนสมการการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 3.559 + .358(X_3) + .294(X_5) + .273(X_1) + .056(X_2)$$

$$\hat{Z} = .452(X_4) + .438(X_5) + .412(X_1) + .087(X_2)$$

3. สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้รับสาร พบว่า ปัจจัยด้านผู้รับสารส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีมาก เพราะผู้รับสารมีความรู้ความเข้าใจในข่าวสารทางการเมืองพอสมควร และมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นมาก

2. ปัจจัยด้านปฏิกริยา พบว่า ปัจจัยด้านปฏิกริยาส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีมาก เพราะทำให้ข้าราชการตำรวจ เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดี มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับนักการเมืองระดับท้องถิ่นมากขึ้นมีความกระตือรือร้นที่จะรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นมากขึ้น สามารถคิดวิเคราะห์เรื่องการเลือกตั้ง และกระตุ้นให้ราชการตำรวจรู้จักการเสียสละทรัพยากรสิ้นเพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

3. ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร พบว่า ปัจจัยด้านผู้ส่งสารส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีมาก เพราะผู้ส่งสารมีคุณสมบัติเหมาะสม ได้แก่ 1) เป็นผู้ที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะให้ผู้อื่นรับรู้จุดประสงค์ของตนในการส่งสารแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์ ฯลฯ 2) เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของสารที่ต้องการจะสื่อออกไปเป็นอย่างดี 3) เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะที่ดี มีความน่าเชื่อถือ แคล่วคล่องเปิดเผยจริงใจ และมีความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ส่งสาร 4) เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจความพร้อมและความสามารถในการรับสารของผู้รับสาร และ 5) เป็นผู้รู้จักเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งสารหรือนำเสนอข่าวสาร

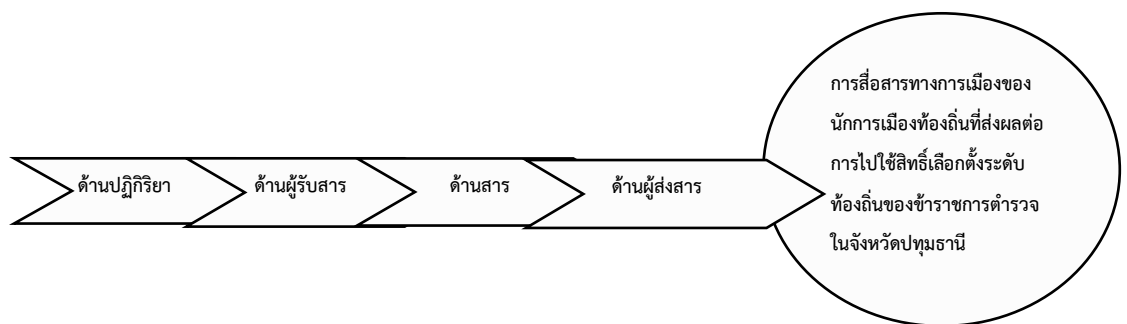
4. ปัจจัยด้านสาร พบว่า ปัจจัยด้านผู้ส่งสารส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีมาก เพราะข้อมูลข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นสามารถตรวจสอบได้เพราะมีหลักฐานอ้างอิง มีความชัดเจนไม่กำกวม ไม่คลุมเครือ ง่ายต่อการตีความหมาย ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ ได้ความชัดเจน เหมาะสมกลมกลืน มีคุณภาพจากการคัดกรอง และผ่านการตรวจสอบจากผู้มีหน้าที่ ที่มีประสบการณ์ และไม่มีปัจจัยอื่นใดมา

ผลต่อการตัดสินใจ นอกเหนือจากการที่ต้องคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคมเป็นหลัก มีความรวดเร็ว ถูกต้องในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี พบว่าตัวแปร จำนวน 4 ตัว ประกอบด้วย ด้านปฏิกิริยา ด้านผู้รับสาร ด้านสาร ด้านผู้ส่งสาร การสื่อสารทางการเมืองนั้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการทางการเมือง เพราะการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสัมพันธภาพกับผู้คน ต้องใช้การสื่อสารเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดของนักการเมืองทั้งในด้านการรับรู้และการถ่ายทอด ในกลุ่มประชาชนและผู้ที่มีบทบาททางการเมือง โดยอย่างยิ่งในยุคสมัยปัจจุบันที่ผู้คนต่างได้รับการศึกษา มีความคิด ทัศนคติที่หลากหลาย จึงจำเป็นต้องมีรูปแบบสื่อสารเข้ามาใช้ในการสื่อสารทางการเมือง

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานีมีการอภิปรายผล ดังนี้

1. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ด้านสื่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านผู้ส่งสาร ด้านสาร ด้านผู้รับสาร และด้านปฏิกิริยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เบญจา มังคละพุกษ์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของพระสงฆ์

กรณีศึกษา พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) พ.ศ.2544 – 2548” ผลการวิจัยพบว่า 1. แนวความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับ“การเมือง” ของพระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) พบว่า มีแนวความคิดว่าการเมืองไม่ควรเกี่ยวกับความไม่สามัคคี การคิดร้าย การโจมตี ความขัดแย้ง ความไม่ซื่อสัตย์ แต่การเมืองเป็นเรื่องของการช่วยเหลือชาติ นอกจากนี้ยังได้ให้ แนวคิดทางการเมืองที่เป็นประโยชน์คือหลักการเลือกผู้แทน วิธีการเลือกผู้แทน และธรรมสำหรับผู้แทน ทั้ง 3 ส่วนนี้สามารถนำมาสร้างเป็นแบบจำลอง (model) ที่เรียกว่า “แบบจำลองฟันเฟือง 3 ประสาน สำหรับพัฒนาประชาธิปไตย เป็นคำถามสำหรับผู้เลือกผู้แทนและผู้ถูกเลือก หากนำไปใช้ก็จะ ได้ผู้แทนที่พึงประสงค์ กล่าวคือการเลือกผู้แทนต้องพิจารณาดูเทือกเถาเหล่ากอมีความสามารถ เป็นคนดีได้ผู้แทนแล้ว ไว้วางใจพิจารณาคนเดิมเป็นผู้แทนแล้ว เตือนตนเองเสมอว่าต้องประพฤติดี ประชาชนเป็นใหญ่ 2. กระบวนการสื่อสารทางการเมืองของ พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) ประกอบด้วย กระบวนการสื่อสาร ดังนี้ 2.1 ผู้ส่งสารคือตัวหลวงตาเอง ที่ได้กำหนดบทบาทและภารกิจของท่านไว้อย่างชัดเจนกล่าวคือบทบาทในฐานะพระป่า มีหน้าที่อบรมสั่งสอนและเผยแผ่พระพุทธศาสนา บทบาทในฐานะผู้นำศาสนา และผู้นำความคิด มีหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสาร การบ้านการเมืองชี้แนะพุทธศาสนิกชน ประชาชนทั่วไปและนักการเมืองและบทบาทในฐานะคนไทยคนหนึ่งที่มีหน้าที่ช่วยดูแลประเทศชาติ แม้จะอายุ 94 ปี (2550) แต่ก็ยังมีพละมานัยแข็งแรง จิตใจเข้มแข็งยังคงเทศน์และทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคมอยู่เป็นกิจวัตร นอกจากนี้ ยังเป็นนักสื่อสารที่รู้จักเลือกใช้การสื่อสารเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 2.2 เนื้อหาสาร (เทศน์) ของหลวงตา จากการสำรวจการเทศน์ของหลวงตาในรอบ 5 ปี (2544-2548) ทั้งที่เทศน์ในวัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และเทศน์นอกวัดมีจำนวนการเทศน์ประมาณ 2,000 ครั้ง ซึ่งการเทศน์แต่ละครั้ง จะได้รับการบันทึกเทปและถอดเทป และมีการตั้งชื่อ ในแต่ละครั้ง เหมือนกับบทความหรือเรื่องสั้น ประเด็นการเทศน์ที่เป็นเรื่องหลัก ๆ ในการเทศน์อย่างสม่ำเสมอ คือการเทศน์คำสอนในพระพุทธศาสนา และการเทศน์ เกี่ยวกับข่าวสารบ้านเมืองส่วนแหล่งที่มาของเนื้อหาการเทศน์ มาจากความคิด ความรู้สึกของหลวงตาเอง และจากภายนอก ได้แก่ ลูกศิษย์ คนใกล้ชิด สื่อมวลชน และ กระแสสังคม เป็นต้น 2.3 ช่องทางการสื่อสารหลวงตาการใช้ช่องทางการสื่อสารหลายช่องทาง ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการส่งสารไปยังผู้รับสารได้อย่างรวดเร็วและวงกว้างในเวลาเดียวกัน จึงมีทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล โดยเฉพาะมีหนังสือพิมพ์นำบทเทศน์ของท่านไปผลิตซ้ำ จำนวน 15 ฉบับ กระจายอยู่ในทุก

กลุ่มของผู้อ่านนับได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้มีส่วนในการขยายอิทธิพลความคิดของหลวงตามหาบัวอีกทางหนึ่ง นอกจากโทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต 2.4 ผู้รับสาร ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2544 – 2548 เป็นช่วงเวลาที่ผู้รับสารให้ความสนใจฟังเทศน์ของหลวงตามากเนื่องจาก ประเทศในช่วงดังกล่าวเกิดวิกฤตเศรษฐกิจต่อเนื่อง มาตั้งแต่พ.ศ. 2540 ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา จึงมีความตื่นตัวให้ความสนใจหลวงตามหาบัวที่ออกมาแสดงความคิดเห็นเหตุการณ์ในบ้านเมืองอีกทั้งยังวิพากษ์วิจารณ์ผู้บริหารประเทศอย่างไม่เกรงกลัว เทศน์ของท่านจึงได้รับการรับฟัง นอกจากนี้ ยังได้รับนิมนต์ให้ไปเทศน์ในสถานที่ต่าง ๆ สถานที่ราชการ โรงเรียน มีกลุ่มผู้ฟังที่หลากหลายในอาชีพกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของหลวงตามหาบัว ทั้งตัว หลวงตามหาบัวและผู้รับสาร (ผู้ฟังเทศน์) มีทักษะในการสื่อสาร มีทัศนคติในทิศทางที่จะยอมรับมีความรู้แม่นยำในสารที่สื่อ เพราะอยู่ในระดับสังคมและวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่น และย่อมก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อการสื่อสารไม่ว่าทางใด ก็ทางหนึ่ง เช่น ด้านความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ หรือพฤติกรรมซึ่งสามารถสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้รับสารด้วยกัน หรือการโต้ตอบระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร เช่น การมีใจเอนเอียง คล้อยตาม จะเห็นได้จากเมื่อฟังหลวงตาเทศน์เกี่ยวกับการร่วมมือร่วมใจบริจาคเงินเข้าคลังในโครงการผ้าป่าช่วยชาติ เป็นต้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านปฏิกิริยา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการแสดงปฏิกิริยาตอบกลับหลังจากได้รับข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ข้าราชการตำรวจยังมีหน้าที่ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก ถ้าแม้จะเปลี่ยนแปลงไปบ้างจากเดิมที่มีปฏิกิริยาค่อนข้างเฉยๆ ขาดกระตือรือร้นที่จะรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นอย่างจริงจัง และยังไม่เห็นการเสียสละทรัพย์สินเพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเท่าที่ควร

1.1 ด้านผู้ส่งสาร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทักษะความชำนาญในการสื่อสารข่าวสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความคิดเห็นทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน และความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้รับข่าวสารของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจมา มังคละพุกษ์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของพระสงฆ์ กรณีศึกษา

พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) พ.ศ.2544 – 2548”ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสื่อสารทาง การเมืองของ พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) ประกอบด้วย ผู้ส่งสารคือ ตัวหลวงตาเอง ที่ได้กำหนดบทบาทและภารกิจ ของท่านไว้อย่าง ชัดเจนกล่าวคือบทบาทในฐานะพระป่า มีหน้าที่อบรมสั่งสอนและ เผยแผ่พระพุทธศาสนา บทบาทในฐานะผู้นำศาสนา และผู้นำความคิด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความสามารถในการ ปรับระดับของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้รับข่าวสารของ นักการเมืองท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสารอย่าง ถ่องแท้ ทำให้การปรับระดับของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้รับ ข่าวสารและอาจจะเลือกใช้กลวิธีที่ไม่เหมาะสมในการส่งสารเท่าที่ควร

1.2 ด้านสาร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปาน กลางทั้ง 5 ข้อ ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีความติดต่อกันต่อเนื่องเป็นเรื่องเดียวกันส่งผล ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ข้อมูลข่าวสารทาง การเมืองที่มีความหมาย มีหลักฐานอ้างอิงส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีความชัดเจนไม่กำกวม ไม่คลุมเครือ ง่ายต่อการตีความหมาย ใช้ ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ ได้รับความชัดเจนส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน และ ความเหมาะสมกลมกลืนของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองกับสภาพแวดล้อมส่งผลต่อการไปใช้ สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความเหมาะสม กลมกลืนของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองกับสภาพแวดล้อมส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้อาจจะเพราะข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ส่งไปถึง ข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี อาจจะไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร ยังมีความกำกวม คลุมเครือ จึงทำให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองไม่เหมาะสมกลมกลืนเท่าที่ควร

1.3 ด้านสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ การสื่อสารข่าวสารทางการเมืองทางอินเทอร์เน็ตส่งผลต่อการไปใช้ สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การสื่อสารข่าวสารทางการเมือง ทางหนังสือพิมพ์ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน การสื่อสารข่าวสาร ทางการเมืองทางวิทยุส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน และการสื่อสาร ข่าวสารทางการเมืองทางใบปลิวส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร หมื่นจง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อ

การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง : ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ. 2559” ผลการวิจัย พบว่าส่วนปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุดมาก และปานกลาง ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านนโยบาย ด้านตัวผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง ด้านการณรงค์ และด้านสื่อบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ทิพา อัครธีรณัย (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2559 ผลการศึกษา ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ในสื่อโทรทัศน์ ลำดับ ถัดมาสื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสื่อสารข่าวสารทางการเมืองทางใบปลิวส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการสื่อสารข่าวสารทางการเมืองทางใบปลิวไม่ได้รับความนิยมแล้ว ทำให้การสื่อสารทางช่องทางนี้ไม่สอดคล้องสถานการณ์ในยุคปัจจุบัน ที่มีช่องในการสื่อสารที่ทันสมัย รวดเร็วและสะดวกสบายมากกว่า

1.4 ด้านผู้รับสาร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อระดับปานกลาง 3 ข้อ ความรู้ความเข้าใจในข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ความสนใจข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน ความต้องการรับข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน และบริเวณที่อยู่เหมาะสมที่จะรับข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บริเวณที่อยู่เหมาะสมที่จะรับข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้เพราะอาจจะเป็นเพราะการรับข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบันมีความทันสมัย เป็นยุคดิจิทัลที่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สามารถส่งผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทางเฟสบุ๊คไลน์ ที่ผู้รับสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา ที่ไหนก็ได้ ทำให้บริเวณที่อยู่ในการรับข่าวสารจึงลดความสำคัญลงไป

1.5 ด้านปฏิภิกิริยา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลางทั้ง 4 ข้อ การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นทำให้ท่านสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น หนักแน่นมากขึ้นกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นทำให้ท่าทีของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่านเปลี่ยนแปลงไป การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นทำให้ท่านได้ขบคิดเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น

กระตุ้นให้ท่านเสียสละทรัพย์สินเพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกระตุ้นให้ท่านเสียสละทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการแสดงปฏิกิริยาตอบกลับหลังจากได้รับข่าวสารทางการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีข้าราชการตำรวจยังมีท่าทีด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก และยังไม่เห็นการเสียสละทรัพย์สินเพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเท่าที่ควร

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ยังมีบางข้อคำถามจากงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสมควรได้รับการเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้ส่งสารที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี น้อยที่สุด คือ ความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้รับข่าวสารของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะปรับระดับของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้รับข่าวสาร โดยจัดโครงการฝึกอบรมการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และวิเคราะห์กระบวนการ วิธีการ และผู้รับสารให้กับผู้ส่งสาร คือนักการเมืองท้องถิ่นอย่าง 3 เดือนครั้ง

2. ปัจจัยด้านสารที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี น้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมกลมกลืนของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองกับสภาพแวดล้อมส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ส่งสารอย่างน้อย 3 เดือนครั้ง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของสาร ระดับความยากง่ายเนื้อหาของสาร และการวิเคราะห์ความเหมาะสมของสารกับผู้รับสาร

3. ปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี น้อยที่สุด คือ การสื่อสารข่าวสารทางการเมืองทางใบปลิวส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของท่าน ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงช่องทางสื่อสารให้สอดคล้อง

กับความรู้ความสามารถของผู้รับสาร โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ส่งสารมีช่องทางในการส่งสารที่หลากหลายช่องทาง

4. ปัจจัยด้านผู้รับสารที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี น้อยที่สุด คือ บริเวณที่อยู่เหมาะสมที่จะรับข่าวสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะจัดอบรมเรื่องการส่งสารให้กับผู้ส่งสารได้เข้าใจถึงกลยุทธ์ในการส่งสารให้ถึงผู้รับสารได้ทุกที่ทุกเวลา ถูกต้องแม่นยำ

5. ปัจจัยด้านปฏิภิกิริยาที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี น้อยที่สุด คือ การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นกระตุ้นให้ท่านเสียสละทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การเลือกตั้ง เพื่อให้ข้าราชการตำรวจมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และเกิดศรัทธาจนเกิดความอยากเสียสละทั้งกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนเลือกตั้งระดับท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1) พัฒนาการสื่อสารทางการเมืองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเน้นการสื่อสารเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของ

2) พัฒนากลไกสนับสนุนการสื่อสารทางการเมืองที่โปร่งใสและเป็นธรรมส่งเสริมการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งให้กับข้าราชการตำรวจในจังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

เบญญา มังคละพฤกษ์. (2551). การสื่อสารทางการเมืองของพระสงฆ์ กรณีศึกษา พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) พ.ศ.2544 – 2548. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นภาพร หมื่นจง. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง: ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ. 2559. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสื่อสารการเมือง. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.

พรรคดี ผ่องแผ้ว. (2526). แบบแผนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของชาวกรุงเทพมหานคร : ศึกษาจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2526. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันธุ์ทิพา อัครธีรนัย. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ.2559. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

Krejcie R.V., and D.W. Morgan. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". Educational and Psychological Measurement. 30(3).

Lasswell, H. D. (1948). The structure and function of communication in society. In L. Bryson (Ed.), The communication of ideas (pp. 37-51). New York: Harper and Row.